

Endvidere har man fra Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening tilvejebragt en Statistik over Lønninger i de Fag, hvor Arbejdslønnen ligger særlig lavt, og hvor der derfor kan være Mulighed for, at Understøttelserne kan naa for højt op i Forhold til Arbejdsfortjenesten, se Bilag Nr. 15.

Om end man er paa det rene med, at Arbejdsløshedskassernes vedtægtsmæssige Understøttelser paa Grund af Pengenes ringe Værdi for Tiden er saa lave, at der fremdeles — ligesom ved Loven af 27. Oktober 1917 — bør ydes et Tillæg til disse Understøttelser for at bringe dem op til Beløb, der nogenlunde kan svare til deres Værdi før de ekstraordinære Forhold, er der paa den anden Side overvejende Enighed indenfor Kommissionen om, at dette Tillæg ikke bør være højere, end at Understøttelsernes forsikringsmæssige Karakter bibeholdes, medens den yderligere Understøttelse, som kan være nødvendig til Familieforsørgere med *Børn* og paa Grund af *langvarig Arbejdsløshed* m. m., rettest bør ydes — om end til en vis Grad efter faste Regler — gennem Hjelpekasserne, jfr. dog den af *Lamm* nedenfor Sp. 2481—82 gjorte Bemærkning.

Ifølge Loven af 27. Oktober 1917 § 6, jfr. Lovene af 8. Februar og 1. Juli 1918, blev Tillæget til den vedtægtsmæssige Understøttelse fastsat til en vis procentvis Andel af denne, dog at der samtidig blev fastsat Minimumsbeløb saavel for Tillæget som for det samlede Beløb af Understøttelse og Tillæg. Da denne Beregningsmaade uden egentlig Nødvendighed er ret indviklet, idet den fører til mange forskellige Sætsler, vilde man anse det for rettest at fastsætte Tillæget til et for Kassernes forskellige Understøttelsessætsler ensartet Beløb, kun forskelligt for Familieforsørgere og Ikke-Familieforsørgere samt for helt- og for halvt- eller delvis betalende. Fra flere Sider i Kommissionen er der dog Ønske om, at Tillæget tillige skal være forskelligt eftersom Talen er om København-Frederiksberg, Købstæderne eller Landdistrikter.

Med Hensyn til Tillægets nærmere Størrelse, se Lovforslagets § 10, har der ikke kunnet opnaas Enighed indenfor Kommissionen, idet *Andersen, Hedebo, Hvidtfeldt, Johansen, Levinsen, Nielsen og Rysgaard*, formener, at Tillæget bør fastsættes til 2 Kr. pr. Dag til heltbetalende Familieforsørgere, 1 Kr. 75 Øre pr. Dag til halvtbetalende Familieforsørgere, 1 Kr. 25 Øre pr. Dag til heltbetalende Ikke-Familieforsørgere og 1 Kr. pr. Dag til halvtbetalende Ikke-Familieforsørgere, medens *Black, Jensen-Sønderup* og *Langhøj*, har foreslaaet at fastsætte Tillæget til 1 Kr. 50 Øre pr. Dag til Familieforsørgere og 1 Kr. pr. Dag til Ikke-Familieforsørgere, dog at Tillæget under alle Omstændigheder skal være saa stort, at den vedtægtsmæssige Understøttelse plus Tillæg for Familieforsørgere udgør et Beløb af 2 Kr. 75 Øre pr. Dag for heltbetalende og 2 Kr. 25 Øre for halvt eller delvis betalende. Begge de nævnte Forslag gaar ud fra, at Understøttelserne i øvrigt er ensartede i de forskellige Dele af Landet. — Endelig har *Lamm, Ussing, Vandman* og *Vedel* foreslaaet Tillæg, der for København-Frederiksberg og nærmeste Omegn er af samme Størrelse som de af *Andersen m. fl.* foreslaaede Tillæg, og for Landdistrikterne af samme Størrelse som de af *Black m. fl.* foreslaaede, medens der for Købstæder og bymæssige Bebyggelser foreslaas Tillæg af en Mellemstørrelse. Ved dette Forslag formener Mindretallet i hvert Fald til en vis Grad at have imødekommet Betragtninger som de af *Hauch* nedenfor Sp. 2457—58 fremførte.

Hvorledes de vedtægtsmæssige daglige Understøttelser med Tillæg vil stille sig efter de to førstnævnte Forslag sammenlignet med de nugældende Understøttelser med Tillæg fremgaar af følgende: